

עת"א 49675/10/14 - יוסף בן אליהו (אסיר), נגד שרות בתי הסוהר- מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

30 נובמבר 2014

עת"א 49675-10-14 בן אליהו(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר
ואח'

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

יוסף בן אליהו (אסיר), ת"ז 027318427

העותר

נגד

1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר
2. מדינת ישראל

המשיבים

פסק דין

בפני עתירת אסיר המופנית כנגד החלטת שב"ס להעבירו מכלא חרמון לכלא כרמל, החלטה אשר כפועל יוצא ממנה נמנעת ממנו האפשרות להשתתף בתכנית טיפול ייעודית לעברייני מרמה המתקיימת בכלא כרמל. טענת העותר, בתמצית, היא כי מזה כשנתיים וחצי הוא מבקש להיקלט לתכנית טיפול בעברייני מרמה ואף הועבר לכלל כרמל לצורך זה. אלא שלטענתו שב"ס מתנכל לו ובכל עת בה הוא אמור להתחיל תכנית טיפולית הוא מועבר לכלא אחר. כך גם, לטענתו, הועבר מכלא חרמון לכלא כרמל מיד לאחר שהגיש עתירה.

עיינתי בטיעוני ב"כ הצדדים ובכל המסמכים שהוגשו לעיוני. החלטתי לדחות את העתירה.

בטרם אתייחס לטענות העותר ראוי לחזור ולהדגיש את הכלל כי לאסיר אין זכות קנויה לבחירת הכלא בו ירצה מאסרו. הסמכות בעניין זה מסורה לשב"ס שעליו להפעיל את שיקול דעתו, להביא בחשבון שיקולים פרטניים ומערכתיים, ולקבוע את המתקן בו ירצה אסיר את מאסרו. ככלל, לא יתערב בית המשפט בהחלטות מסוג זה שהן החלטות מקצועיות המסורות לסמכותו של שב"ס, אלא במקרים חריגים. אין זה המקרה שבפני, כפי שיפורט.

העותר אכן זקוק לטיפול בתחום המרמה. כמו העותר, גם גורמי הטיפול בשב"ס סבורים כי יש לשלב את העותר בטיפול בתחום זה. הגם שבעבר נמצאו שרידי סמים בבדיקה שנערכה לעותר סברו גורמי הטיפול כי העותר אינו זקוק לטיפול גמילה מסמים והוא אכן יועד לטיפול בבעיית המרמה. לשם כך גם הועבר מכלא שיטה לכלא חרמון.

אלא שבעיה אחרת, שככל הנראה גם היא טעונה טיפול, גרמה להעברתו של העותר מכלא חרמון לכלא כרמל. העותר הוא אסיר כוחני המנסה לשלוט באסירים אחרים. ההחלטה להרחיקו מכלא חרמון התקבלה לאחר שני אירועי אלימות

כלפי אסירים אחרים בכלא חרמון. ויודגש - אין מדובר באירועי אלימות בגינם נפתחו תיקי פ.א. שכבר נסגרו (שעניינם היה בעבירות כלפי סוהרים) אלא באירועים אחרים שבעניינם נערכה חקירה ברמת מודיעין הכלא ונמצא כי העותר מעורב באירועי אלימות והשלטת כוח כלפי אסירים אחרים. מטעמים אלו, ומאחר והיה מדובר ברצף של שני אירועים קרובים בזמן, הוחלט שלא ניתן להמשיך ולשלב את העותר בכלא חרמון.

אציין כי עיינתי גם במידעים ישנים יותר בנוגע להתנהגותו של העותר בבתי כלא אחרים בהם שהה במהלך מאסרו הנוכחי. מדובר בדפוס התנהגות כוחני החוזר על עצמו בכל מתקן כליאה בו מוחזק העותר. ככל הנראה ומטעם זה הוא גם הועבר מספר פעמים בין בתי כלא. התנהגותו הכוחנית מונעת את שילובו במתקני כליאה שונים. במקרה שבפני גם מנעה את המשך שהייתו בכלא חרמון ושילובו בתכנית הטיפול בעברייני מרמה שם.

בנסיבות אלו לא מצאתי כל בסיס להתערבות בהחלטות שב"ס בעניינו של העותר. מדובר בהחלטות שהתקבלו עקב התנהגותו השלילית והכוחנית של העותר שמנעה את המשך שילובו בכלא חרמון. ההחלטות התקבלו משיקולים מקצועיים בהתאם לסמכויות שב"ס ועל בסיס תשתית ראיות מנהליות סבירה. בנסיבות אלו אין עילה להתערב בהחלטות שב"ס בעניינו של העותר.

אשר על כן - העתירה נדחית. יש לקוות כי ניתן יהיה לשלב את האסיר בתכניות טיפול מתאימות. ככל הנראה יש מקום לבחון אפשרות לשלבו, בנוסף לתכנית טיפול בתחום המרמה, גם בתכנית שעניינה מענה לתופעת הכוחניות האלימה של העותר.

כל חומר המידעים שהוצג לעיוני יוחזר לידי שב"ס ויועמד לעיונו של בית שמפט מוסמך, ככל שיידרש.

המזכירות תשלח עותק פסק דין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, ח' כסלו תשע"ה, 30 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.

ר' שפירא, ס. נשיא